

anar a les fonts, trobo persones a qui tinc ganes de dir bon dia i ni et miren la cara, això a mi em dol. Quan jo feia els meus dies de vacances, –vaig començar a fer vacances quan vam fer 25 anys de casats–, no anava mai a ciutats; he anat a la Vall Fosca, a la Vall Ferrera, a la Cerdanya i m'agrada arribar a aquells poblets i asseurem a la placeta amb els vells que m'expliquen les històries d'aquell poble.

En el terreny més personal, què va significar per a tu l'arribada dels fills? T'han ajudat a créixer personalment?

Home i tant! Pensa que hem passat èpoques difícils a casa ja que érem els dolents de la pel-

lícula en aquell temps, i els fills t'ajuden a lluitar i tirar endavant i a més han funcionat molt bé i n'estem contents. Un està continuant el negoci centenari que tenim; més que centenari, l'any 2009 la Generalitat ens va concedir el premi com a empresa centenària. L'altre és assistent social i va anar a viure a Osona, s'ha casat amb una noia de Roda de Ter i aquella gent l'ha triat com alcalde. Les dues noies, l'una fa de veterinària a la Cerdanya i viu a Bellver i l'altra treballa d'administrativa a Argentona. És a dir, dos viuen fora de la vila i els altres dos els tenim aquí.

I la dels néts? Ets un avi que explica contes i històries?

No, no els contes clàssics d'abans. Ara bé, els explico les coses reals de l'època dels avis i en tinc alguns que m'escolten amb interès.

Per acabar, amb tot el teu tragí vital, és fàcil suposar que hi hagut el recolzament de la Maria Teresa, teva dona.

Sí, home és clar! De vegades per raons de feina o pels capricis d'escriure o anar a veure una cosa o altra, em feia perdre temps, i al tenir un establiment ella estava sempre al peu del canó i, a més a més, mai m'ho retreia, al contrari. Si em tingués de tornar a casar ho tornaria a fer amb la mateixa, no ho dubtis!

RECORDATORI Comiat a Jaume Arenas (1925-2014)

JOSEP LLADÓ I PASCUAL

El dia 28 del passat mes d'agost moria, als 89 anys, Jaume Arenas. Ens deixava un home que havia estimat intensament Argentona, i que l'havia servit en tot moment en la mesura de les seves possibilitats, que foren moltes. Aquell dia d'agost finia una llarga i fecunda vida, plena de les activitats més diverses portades a terme amb generositat i alegria, fossin de caire esportiu, cultural o humanitari. El seu temperament extravertit i alegre li obria les portes i els cors que trucava i feia arribar a bon terme tot allò que es proposava.

L'havíem vist fomentar l'esport del ciclisme, quan era jove, des del seu taller de reparació de bicicletes del capdamunt del carrer Gran, fins a esdevenir, amb el temps, un dels fundadors de l'Associació Amics del Ciclisme (1976). Pel que fa als aspectes

més culturals, fou cofundador i constant col·laborador dels butlletins locals *Ecos* (1948-1949) i *Argentona* (1950-1953); fou també un dels fundadors dels Amics d'Argentona (1950-1958); rellevant actor de vis còmica del grup escènic del Centre Parroquial i membre de la Comissió Permanent de la Junta Rectora d'aquesta entitat, així com també del Consell Parroquial.

Respecte a la seva acció de tipus social i humanitari el trobem entre els fundadors del Patronat Local de la Velleja (1949) i membre directiu de la Delegació Local de la Creu Roja (1953). Fou nomenat Jutge de Pau l'any 1985 i president de l'Associació Catalana en Pro de la Justícia (1991-1995). Aquesta entitat el distingí amb la Medalla d'Or (2006) i la Generalitat de Catalunya amb la Creu

Jaume Arenas.
Arxiu familiar

de Sant Jordi (2008) en reconeixement als seus mèrits.

Ens unim al dolor popular, àmpliament manifestat el dia del sepeli d'aquest argentoní de pro. El trobarem a faltar.